

ח'י זאב עם שועל

פעם ח'יו זאב ושועל. לזאב היה בית עשוי ענפי עץ, לשועל בית מקרח. הגיע האביב וביתו של השועל נמס. בא השועל לזאב ומבקש:
- תן לי להכנס, חבר, להתחמם!
- הבית שלי קטן – אומר הזאב – בעצמי בקושי יכול להסתובב בו. איך אכניס אתך?

לא נתן הזאב לשועל להכנס.
בא השועל בפעם שניה, שלישית, כל
יום הגיע וביקש:
- רק בפרוזדור, חבר, תן להכנס!

ריחם עליו הזאב ונתן רן להכנס. לילה
ראשון ישן השועל בפרוזדור, לילה שני
נכנס כבר לחדר ובלילה השלישי עלה
כבר לתנור.

הזאב ישן למטה ליד התנור והשועל
למעלה. וכל הלילה השועל מנהל
שיחה עם עצמו.
שמע הזאב ושואל:
- מי שם אצלך, חבר?
- אין, חבר, אין אף אחד.
הלכו לישון והשועל ברגלו דופק על
ארובת התנור: "טוק, טוק, טוק"
התעורר הזאב:
- צא, חבר, ראה מי שם דופק.
יצא השועל מהחדר לפרוזדור. ושם
מזווה היה, בו שמר הזאב את אוכל
שלו.
התחיל השועל ללקק שמנת וחמאה.
מלקק ואומר:
- איזו שמנת טובה! איזו חמאה
טעימה!
ליקק את כל השמנת, ועוד פיזר קמח
סביב. חזר לחדר ומלקק ספתיים.

**למחרת החליט זאב לאפות לביבות.
אמר לשועל:**

**- אביא עצי הסקה, אבער את התנור.
אתה, חבר, לך למזווה וחפס היטב.
יש לי שם שמנת וחמאה, וגם קמח.
נבעיר את התנור, נאפה לביבות.
הלך השועל למזווה, חזר ואומר לזאב:
- אני כבר זקן וראיתי לא טובה,
התעוורתני קצת. לא מצאתי שם
כלום במזווה. לך, חבר, חפש
בעצמך.**

**חלך הזאב למזווה שלו. הביט
במדפים, הביט תחת מדפים, הכל
במזווה מלוקק!. חזר ושואל את
השועל:**

**- זה אתה ליקקת את השמנת
וחמאה, חבר? ועוד את הקמח
פיזרת?
השועל הכחיש הכל:**

**- עם מי דיברת, חבר, שם בפרוזדור?
- שואל הזאב.
- באו אלי שליחים - אומר השועל -
הזמינו אותי לאירוסין, לחגיגה
גדולה. אבל סירבתי לנסוע.
האמין זאב לשועל.**

**- אני עיוור ומסכן. לא ראיתי שמנת,
לא ליקקתי חמאה, לא פיזרתי קמח!
כמעט ושוב האמין הזאב לשועל
הערום,
אבל הביט היטב. ראה את עקבות
השועל בקמח. גירש אותו החוצה ולא
נתן יותר להיכנס לביתו.**

